రంగనాథం ఆ రోజు ఇంటికి ఆలస్యంగా వచ్చాడు.

ఆలస్యంగా వచ్చినా ఉత్సాహంగానే వున్నాడు.

ఆలస్యంగా వచ్చినప్పుడల్లా భార్య సుందరమ్మ వెయ్యబోయే ప్రశ్నలకు సమాధానాలను మననం చేసుకుంటూ, తల వేలాడేసుకొని గడపలో అడుగుపెట్టేవాడు.

ఆఫీసులో చచ్చేంత చాకిరీ వుందని, పని పూర్తిచేసిగాని కదలడానికి వీల్లేదని ఆఫీసరు అన్నాడనీ కొన్నాళ్ళు చెప్పేవాడు.

మధ్య మధ్య కొత్త జవాబులు కూడా చెప్పేవాడు. భార్య మూడ్‌కు అనుగుణంగా సమాధానాలు చెప్పేవాడు.

ఒక రోజు—ఆఫీసులో గుమాస్తా ఒకడు అకస్మాత్తుగా గుండెనొప్పి వచ్చి కుర్చీలో ఒరిగిపోతే అతణ్ణి తను ఎలా ఆసుపత్రికి చేర్చిందీ చెబితే....

రెండోనాడు....తన సెక్షన్ సూపర్నెంటు పెళ్ళానికి సడెన్‌గా జబ్బు చేసిందని ఫోను వస్తే తను ఎలా అతనికి ధైర్యం చెప్పి ఇంటికి చేర్చిందీ వివరిస్తే....

మరోనాడు....తను ఎక్కిన బస్ అమాంతంగా ఆగిపోయి, వెంట్రుకవాసిలో యాక్సిడెంటు కాకుండా డ్రైవర్ తెలివిగా దాన్ని ఆపేసి అందర్నీ మరో బస్‌లో ఎలా ఎక్కించాడో చెప్పేవాడు.

అలా....అలా....ఆలస్యానికి కారణాలు వల్లించేవాడు రంగనాథం.

కాని ఆ రోజు రంగనాథం తలెత్తుకొని ఎదురుగా రుసరుసలాడుతున్న భార్యను చూసీ చూడనట్టే లోపలకు వచ్చాడు.

సుందరమ్మ అంత నిర్లక్ష్యంగా, ధైర్యంగా లోపలకు వస్తున్న భర్తను ఎగాదిగా చూసింది.

సుందరమ్మకు భర్త వాలకం అర్థం కాలేదు.

ఆ సాయంత్రం చేమంతిపూలవాడితో పడిన తగాదా తాలూకు చిరచిర చేమంతి, పూలతోపాటు ఆమె మెదడులో తిరుగుతూనే వుంది.

అసలే చిరాకుగా వున్న సుందరమ్మకు భర్త వాలకం చూసి వళ్ళు మండిపోయింది.

భర్తకేసి చురచుర చూసింది.

రంగనాథం చూసీచూడనట్టే ఉత్సాహంగా లోపలకు వచ్చాడు.

సుందరమ్మ ఆశ్చర్యంగా భర్త ముఖంలోకి చూసింది.

రంగనాథం వాలుకుర్చీలో కూర్చుంటూ "పాలుంటే కాఫీ పెట్టు!" అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

"నువ్వు రంగనాథానివేనా?"

"అసలు నువ్వు నా మొగుడివేనా?"

అన్నట్టు తెల్లబోయి చూసింది సుందరమ్మ.

"ఏమిటి అలా చూస్తావ్? పాలు లేవా? ఆకలేస్తుంది. పోనీయ్ త్వరగా అన్నం వడ్డించు." కుర్చీలోనుంచి లేచి చొక్కా విడిచి చిలకకొయ్యకు తగిలిస్తూ దబాయింపుగా అన్నాడు రంగనాథం.

భర్త కంఠంలోని అధికారం సుందరమ్మ నెత్తిమీద సుత్తిదెబ్బలా తగిలింది.

వెర్రిదానిలా చూసింది.

బట్టలు మార్చుకొని భార్యకేసి చూడ

జాక్‌పాట్

వాసిరెడ్డి సీతాదేవి

కుండానే కాళ్ళూచేతులూ కడుక్కోనేందుకు బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళాడు రంగనాథం.

అతని నడకలో ఏదో మార్పు, ఠీవి కన్పించాయి సుందరమ్మకు.

సుందరమ్మకు, రంగనాథంతో పెళ్ళి అయిన రోజులు గుర్తొచ్చాయి.

పొగరుబోతు గిత్తను బండికి కట్టి, అదుపు చేసి దారికి తెచ్చినట్టు, సుందరమ్మ నలుగురు ఆడపిల్లల్నీ, ఇద్దరు మొగపిల్లల్నీ కని, రంగనాథం నెత్తిమీద పెట్టి మాడు చితకకొట్టింది. అతన్ని దారికి లాక్కొచ్చింది. ఆదాయం తక్కువ, అవసరాలు ఎక్కువ. పెళ్ళాం దృష్టిలో అలుసు అయిపోయాడు. భార్య అంటే భయం ఏర్పడింది. ఉద్యోగంమీద శ్రద్ధ ఏర్పడింది.

ఉద్యోగంమీది శ్రద్ధతోపాటు ఆఫీసులో ఆఫీసర్లంటే కూడా భయం ఎక్కువైంది.

ఇక పోతే పిల్లలంటే మాత్రం భయపడే వాడు కాదు. పిల్లలకూ తండ్రి అంటే భయం పోయింది.

రంగనాథం వంటింట్లో పీట వాల్చుకుని కూర్చున్నాడు.

సుందరమ్మ ఆశ్చర్యంతో తలమునకలై పోతూనే యాంత్రికంగా అన్నం వడ్డించింది.

పీటమీద బాసింపట్లు వేసుక్కూర్చుని అన్నం కలుపుకుంటున్న భర్తను పరకాయించి చూసింది.

"ఏమిటి విశేషం? సీటు మారిందా?" మనసులోనే అనుకుంది.

సీటు మారడం అంటే సుందరమ్మ దృష్టిలో భర్త ప్రయోజకుడైనట్టే. సీటు మారడం—అంటే ఎస్టాబ్లిష్‌మెంటు సీటులోకి రావడం లాభసాటి బేరం అని సుందరమ్మకు తెలుసు. ఆమె మెదడులోకి ఆ ఆలోచనను ఎక్కించింది రంగనాథమే.

అదే ఆఫీసులో పనిచేసే శర్మ రెండిళ్ళకు అవతల ఇంట్లో వుంటాడు. అతనూ రంగనాథంలా గుమాస్తా గిరీ చేస్తున్నాడు. కాని అతని ఇల్లు ఒక గుమాస్తా ఇల్లులా వుండదు. సోఫాలూ, ఫాన్లూ మొదలైన హంగులతో ఆఫీసరు ఇల్లులా వుంటుంది. అతని పెళ్ళాం సుందరమ్మలా గుంటూరు ముతక నేతచీరలు కట్టదు. అతని పిల్లలు తన పిల్లల్లా ప్రతిదానికీ ముఖం వాచిపోతూ కన్పించరు. సుందరమ్మకు మొదట్లో అర్థంకాలేదు. ఆస్తిపాస్తులు వున్నాయేమో అనుకుంది.

కాని రంగనాథమే చెప్పాడు అతనికి వెనక ఏమీలేదనీ ఎస్టాబ్లిష్‌మెంటు సీటులోకి వచ్చేంతవరకూ తనలాగే వున్నాడనీ!

సుందరమ్మ ముందు ఆశ్చర్యపోయింది. ఆ సీటులో వున్న అవకాశాల్ని గురించి రంగనాథం చెప్పాక అసలు సంగతి అర్థం అయింది.

అప్పటినుంచీ భర్తను ఆ సీటు ఎలాగయినా సంపాదించుకోమని చెప్పసాగింది. మొదట మురిపెంగా చెప్పింది. ఆ తర్వాత విసుగ్గా చెప్పింది. క్రమంగా సుందరమ్మ దృష్టిలో భర్త అసమర్థుడిగా మిగిలిపోయాడు. అప్పటినుంచీ రంగనాథానికి భార్య అంటే హడల్.

ఆలస్యంగా వచ్చినప్పుడల్లా ఆఫీసర్ మెప్పుకోసం చచ్చే చాకిరి చేస్తున్నాననీ, త్వరలోనే ఆఫీసరు మెప్పును పొందుతాననీ చెప్పేవాడు.

ఆ సీట్లో పడితే తనూ ఆ శర్మ పెళ్ళాంలా

ఒక వెలుగు వెలగవచ్చని సుందరమ్మ రోజూ ఏడుకొండలవాడిని సీటు మార్పుకోసం ప్రార్థిస్తూ వుంటుంది. ముఖం వేలాడేసుకొని ఇల్లుచేరే భర్తను చూడగానే అరికాలుమంట నెత్తికి ఎక్కేది.

తలైనా తిప్పకుండా భోజనం చేస్తున్న భర్తను చూస్తూ సీటుమారి వుంటుంది, అందుకే పెద్దబెట్టు చేస్తున్నాడు అనుకుంది. అయినా సుందరమ్మకు భర్తమీద కోపం రాలేదు.

"ఆ ఏడుకొండలవాడు ఇంతకాలానికి నా ప్రార్థన ఆలకించాడు. ఆ శుభవార్త నాకు చెప్పకూడదా ఏమిటి?"

మురిసిపోతూ గిన్నెలో వున్న పెరుగంతా భర్త కంచంలోకి కుమ్మరించింది.

"అందులో కూడా నీ ప్రతాపమేనేమిటేవ్? నీ పూజలకు ఏడుకొండలవాడు మెచ్చడం కాదు, నా జాతకం తిరిగిందే?"

రంగనాథం భార్యను చాలాకాలం తర్వాత 'ఏమే' అంటూ సంబోధించాడు.

"అయితే ఇవ్వాళ కొత్త సీటుకు వెళ్ళావన్నమాట!" చాలాకాలం తర్వాత భర్తను బహువచనంతో సంబోధించింది సుందరమ్మ.

పెరుగు చేతివేళ్ళను నాకుతూ సమాధానం ఇవ్వలేదు రంగనాథం.

"సీటులోకి వచ్చి రాకముందే మనిషిలోకి రాజకళ వచ్చిందే!" అంటూ చేతులు తుడుచుకోవడానికి టవల్ అందించింది సుందరమ్మ.

"పెళ్ళామయినా, పిల్లలయినా— అంతా తన సంపాదనను పట్టే ప్రవర్తిస్తారన్నమాట!" చేతులు తుడుచుకుంటూ అనుకున్నాడు రంగనాథం.

రంగనాథం వెళ్ళి మంచంమీద కూర్చున్నాడు.

సుందరమ్మ వక్కపొడి డబ్బా అందించి పక్కన కూర్చుంది.

"ఏమండీ? మిగతా వాళ్ళంతా మిమ్మల్ని చూసి ఏడుస్తున్నారా?" ముద్దుముద్దుగా అడిగింది సుందరమ్మ.

తన భర్త ఏనాటికైనా ఎస్టాబ్లిష్‌మెంటు సీటుకు వస్తాడనీ, అప్పుడు శర్మ భార్యతో పాటు ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళంతా తనను చూసి ఈర్ష్యపడ్తారనీ.... కాదు.... పడాలనీ, సుందరమ్మ చిరకాల అభిలాష.

"ఇంకా మారలేదులేవే!" అన్నాడు రంగనాథం.

సుందరమ్మ చివ్వున తలెత్తి చూసింది. భర్త చేతిలోవున్న వక్కపొడి డబ్బాను విసురుగా లాక్కుంది.

"అసలు నీ వ్యవహారం ఏమిటి?" అన్నట్టు చురచుర చూడసాగింది.

"సీటుమారడం ఒహటేక్కేమిటే సుందీ? ఎస్టాబ్లిష్‌మెంటు సూపరింటెండెంటునే అయిపోతాను."

"నిజంగా? ఆఫీసరుకు మీరంటే అంత ఇష్టం కలిగిందా?"

"ఎందుక్కాదూ.... ఏభై వేలు.... ఏకదమ్మున అరలక్షరూపాయలు.... ఏమిటనుకున్నావు?" అన్నాడు రంగనాథం కళ్ళెగరేస్తూ.

సుందరమ్మకు మాటలు కరువైనాయి. వక్కపొడి మూతతీసి భర్తకు అందించింది.

రంగనాథం వక్కపలుకు పటుక్కు కొరుకుతూ "జాక్‌పాట్.... ఏమిటనుకున్నావ్?" అన్నాడు.

"మనకేనా అరలక్ష వచ్చిందీ?" ఆనందంతో తల మునకలైపోతు అడిగింది సుందరమ్మ.

"కాదు ఆఫీసర్‌కు...."

సుందరమ్మ వెర్రిదానిలా చూసింది.

"ఏమిటే అలా చూస్తావ్? ఆఫీసర్‌కు అరలక్ష జాక్‌పాట్‌లో వచ్చింది. ఆ దెబ్బతో అసలు జాక్‌పాట్ నాకే వచ్చిందనుకో...."

సుందరమ్మ అయోమయంగా చూసింది.

"ఆయనకు జాక్‌పాట్ నావల్లే వచ్చింది. దానికి ప్రతిఫలంగా నేను రేపే ఎస్టాబ్లిష్‌మెంటులోకి ప్రవేశిస్తాను... "

"నా కర్థంకావడంలేదు సరిగా చెప్పండీ?"

"అదంతా నీకెందుకు కాని ఇక నువ్వు ఆ శర్మ పెళ్ళాంకంటే గొప్పగా వెలిగిపోవచ్చు రేపటినుంచీ?"

"ఎస్టాబ్లిష్‌మెంటు సీట్లో లక్ష్మీదేవి తాండవిస్తుందని అన్నారు కదూ?"

"ఓ! ఇక లక్ష్మీదేవి మనింట్లో గలగలలాడుతూ ఎలా తిరుగుతుందో చూస్తావుగా!"

"ఏమండీ? నాకు బనారస్ చీర కొని పెట్టరూ?"

"ఒక్కటేనా?"

"మెడ బోసిగా వుంది. రెండు గొలుసూ, నల్లపూసలు గొలుసూ...."

"చేతులు మాత్రం బోసిగా లేవూ?"

"ఆడపిల్లలిద్దరికీ...."

"కొంచెం ఓపిక పట్టవే అన్నీ వస్తాయ్!" ముసిముసిగా నవ్వుతూ అన్నాడు రంగనాథం.

ఆ సమయంలో సుందరమ్మకు రంగనాథం ఎంతో ముద్దొచ్చాడు.

"అసలు ఇంతకూ ఏం జరిగిందో చెబుదురూ?" దగ్గిరగా జరిగింది సుందరమ్మ.

సుందరమ్మ అడ్డప్రశ్నలు వెయ్యకుండా రంగనాథం చేత ఆనాడు జరిగిందంతా చెప్పించాలంటే అంత తేలిగ్గా అయే పనికాదు.

ఆ సంగతేదో తెలియకపోతే కథ పూర్తి కాదు.... అందుకే....

ఇంతకూ ఆనాడు ఏం జరిగిందీ అంటే?

ఆ రోజు రంగనాథం, ఆదరా బాదరాగా ఆఫీసులో అడుగుపెట్టాడు.

"తమర్ని ఆఫీసరుగారు పిలుస్తున్నారు."

అర్థగంట ఆలస్యంగా వచ్చిన రంగనాథం అరిచేతులకు పట్టిన చెమటను షర్టుకు తుడుచుకుంటూ గాబరాగా ఆఫీసరు గదిలోకి అడుగుపెట్టాడు.

చేతులు కట్టుకొని వణికిపోతూ నిల్చున్నాడు.

"కూర్చో!"

రంగనాథం ఆశ్చర్యంగా ఆఫీసరు ముఖంలోకి చూశాడు. అతను నవ్వుతూ వున్నాడు.

"కూర్చో!"

"చెప్పండి సర్!" నిల్చునే అన్నాడు రంగనాథం భయంగా.

"నీకు జ్యోతిష్యం తెలుసా?"

"తెలియదు" అనబోయి "అంతబాగా తెలియదు సర్!" అన్నాడు.

రంగనాథానికి నిజంగా జ్యోతిష్యం తెలియదు. కాని అప్పుడప్పుడు తెలిసినట్టు ఆఫీసులో వాళ్ళకు వారి వారి భవిష్యత్తు గురించి చెబుతూ వుంటాడు.

రంగనాథం గుండెలు దడదడ లాడాయి.

"కూర్చోవయ్యా!"

అయినా రంగనాథం కూర్చోలేదు.

"సరే ఐదు నంబర్లు చెప్పు!"

రంగనాథం బెదిరిపోతూ ఆఫీసర్ ముఖంలోకి చూశాడు.

"నాకు ఏ నంబర్ల మీద లక్ వుందనిపిస్తే అవి ఐదు చెప్పు." అన్నాడు ఆఫీసర్.

"నాలుగు, రెండూ, ఒకటి, ఏడు, ఆరు" గబగబా అనేశాడు.

ఆఫీసర్ నోట్ చేసుకొని "థ్యాంక్యూ", అన్నాడు.

రంగనాథం బ్రతుకుజీవుడా అని ... పడ్డాడు. సీటులో కూర్చున్న పది నిము... గాని ప్రాణం కుదటపడలేదు.

ఎంత పని చేసినా ఒక్కరోజూ ఆ ఆ... తనకు థ్యాంక్సు చెప్పలేదు. ఎందుకు అడి... అంతలోనే గుర్తొచ్చింది, ఆ రోజు ... గుర్రపు పందాలు వున్నాయని.

ఆ అయిదు నంబర్లూ తన లక్కీ... ర్లనుకొని ఓడిపోతే? తనకు జోతిష్యం తె... నట్టు "టాం టాం" వేసుకున్నందుకు ... లోనే చెంపలు వేసుకున్నాడు. ఆ రోజం... అన్యమనస్కంగానే వున్నాడు.

ఐదున్నర అయింది. పగలంతా ... చెప్పుకున్నవాళ్ళు బిసీగా ఫైల్సు రాయసాగా...

అకస్మాత్తుగా సెక్షన్‌లోకి వచ్చిన ... సర్ను చూసి అందరూ చివ్వున లేచి ని... న్నారు. ఆఫీసరు నవ్వుకుంటూ రంగనా... టేబుల్ దగ్గిరకు వచ్చి నిల్చున్నాడు.

"థ్యాంక్యూ రంగనాథం! నీ జోతి... వల్ల నాకు ఇవ్వాళ ఏభయివేలు జాక్‌పా... వచ్చాయి" అన్నాడు.

రంగనాథం సంతోషంతో ఉక్కిరి బిక్కి... అయిపోతున్నాడు.

కొందరు ఆశ్చర్యంగా, మరికొంద... ఈర్ష్యగా ఇద్దర్నీ చూస్తూ నిలబడ్డారు.

"ఇవ్వాళ మీ అందరికీ పార్టీ ఇస్తున్నాను" అన్నాడు ఆఫీసరు.

గంటలో పార్టీకి కావాల్సిన స్వీటు... హాట్సూ వచ్చేశాయి. ఆఫీసరు అందరి... నవ్వుతూ మాట్లాడాడు. కులాసా కబుర్లు చె... నవ్వించాడు. రంగనాథాన్ని తన పక్క... కూర్చోబెట్టుకొని మరో స్వీట్ తినిపించా...

రంగనాథానికి అకస్మాత్తుగా తను లావు... ఎత్తుగా పెరిగిపోయినట్టు అనిపించసాగింది.

పార్టీ పూర్తి అయింది.

షణ్ముగం రంగనాథం దగ్గిరకు వ...

"రేపు ఆఫీసరుగార్ని అడిగి ఎస్టాబ్లిష్‌మెం... సెక్షన్‌లో వేయించుకో మళ్ళీ అల... అయితే మూడ్ మారిపోవచ్చు. ఆ శర్మగా... మరీ పొగరు ఎక్కువైంది." అన్నాడు.

రంగనాథం హుందాగా నవ్వాడు. స... ధానం ఇవ్వలేదు.

"సీటు మార్చేం కర్మం. సూపరిం... గానే వేయించుకోవచ్చు. ఒక ఖాళీ ...

వుంది." మనసులోనే అనుకున్నాడు రంగనాథం.

ఉత్సాహంగా ఇంటికి చేరాడు రంగనాథం.

"ఏమండీ!"

"ఊఁ" ఆలోచనల్లో వున్న రంగనాథం అన్నాడు.

"మంచి సోఫాసెట్టూ, డైనింగ్ టేబులూ కూడా కొనుక్కుందామండీ!"

రంగనాథం. "అలాగే! ఇక పడుకో పొద్దు పోయింది" అన్నాడు.

"రేపే చేరతారా కొత్తసీటులో"

"అవును!"

అర్ధరాత్రి దాకా ఎవరూ నిద్ర పోలేదు.

తెల్లవారి రంగనాథం అందరికంటే ముందుగా ఆఫీసు చేరాడు.

ఆఫీసరు రాగానే ఆయన గదిలోకివెళ్లాడు.

ఆఫీసరు ఎవరితోనో ఫోన్లో మాట్లాడుతున్నాడు.

రంగనాథం వెళ్ళి ఎదురుగా వున్న సీట్లో కూర్చున్నాడు.

ఫోన్లో మాట్లాడుతూనే ఆఫీసరు రంగనాథాన్ని పరిశీలనగా చూశాడు.

ఫోన్ పెట్టేసి "ఏమిటి" అన్నాడు.

"సర్ సూపర్నెంటు పోస్టు ఒకటి ఖాళీగా వుంది." తడుముకోకుండా అన్నాడు.

ఆఫీసరు ఒక క్షణం అతని ముఖంలోకి చూశాడు.

"నీకంటే సీనియర్ వున్నాడు??"

"అవుననుకోండి.... కాని...."

"చూస్తాలే!" "ఇకవెళ్ళు" అన్నట్టుంది. ఆఫీసరు ధోరణి.

రంగనాథం అదేమీ పట్టించుకోలేదు.

"నాకు ఎస్టాబ్లిష్‌మెంటులో వెయ్యాలని వుంది."

ఆఫీసరు మాట్లాడలేదు. లోతుగా చూశాడు.

"ఒకే సీట్లో బోర్‌గా వుంది. ప్రొమోషన్ తర్వాత చూద్దురుగాని. ముందు ఎస్టాబ్లిష్‌మెంటులో....అదే శర్మ సీట్లో వేయించండి."

"ఊఁ"

"ఇవ్వాళే ఇస్తారా సర్ ఆర్డర్!"

"ఊఁ"

"థ్యాంక్యూ సర్!" అంటూ రంగనాథం ఉత్సాహంగా బయటికి వచ్చాడు.

తీవిగా, నిర్లక్ష్యంగా వెళ్తున్న రంగనాథాన్నే చూస్తూ ఆలోచనలోకి జారిపోయాడు ఆఫీసర్.

ఆ రోజంతా రంగనాథం ఉత్సాహంగా వున్నాడు. సూపర్నెంటు ఏదో చెబితే నిర్లక్ష్యంగా విని ఊరుకున్నాడు.

నాలుగు గంటలకు ఆఫీసరుగారి పి.సి. ఒక కవరు తెచ్చి ఇచ్చాడు.

కవరు చింపుతూ శర్మ ముఖంలోకి చూశాడు. శర్మ తలవంచుకొని ఫైలు చూస్తున్నాడు.

అందరి కళ్ళూ కుతూహలంగా రంగనాథం కేసి చూస్తున్నాయి. చాలా మందికి రంగనాథం అదృష్టంమీద అక్కసుగావుంది. మరో డిపార్టుమెంటులో ఆఫీసర్లకూ, మంత్రులకూ జ్యోతిష్యాలు చెప్పి ఆఫీసరు హోదావరకు చేరుకున్న వెంకట్రావ్ గుర్తొచ్చాడు.

కవరు విప్పి ఆర్డరు చదువుకున్న రంగనాథం ముఖం నల్లగామారింది. తనుకూర్చున్న కుర్చీతో సహా లోతు తెలియని అగాథంలోకి పడిపోతున్నట్టు అనిపించింది. కళ్ళు తిరిగి కుర్చీలోనే వాలిపోయాడు. దూరంగా పరిగెత్తుతున్న గుర్రాల డెక్కల చప్పుళ్ళు విన్పిస్తున్నాయి.

అందరూ చుట్టూ చేరారు, ఎవరో ముఖం మీదా నీళ్ళు చల్లి కర్చీఫుతో ముఖం తుడిచారు. రంగనాథం నీరసంగా కళ్ళు తెరిచాడు.

"ఏమైంది?"

"రంగనాథాన్నిపాపం! డిస్పాచ్ సెక్షన్‌లో వేశారు." శర్మ మాటలు విన్పించాయి రంగనాథానికి.

"పూర్ ఫెలో!"

"ఈ సెక్షనే నయం. టెన్షన్స్! మరీ అంత తీసెయ్యాల్సిన సబ్జెక్టు కాదు."

తలా ఒక మాటా అన్నారు.

రంగనాథం తల వేలాడవేసుకొని బరువుగా ఇంటికి చేరాడు, ఉసూరుమంటూ కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. వంటింట్లోనుంచి మసాలా వాసనల గుబాళింపు ముక్కుపుటాలకుసోకింది.

"ఏమిటలా కూర్చున్నారు? కొత్తసీట్లో పని ఎక్కువగా వుందా?" భార్య సుందరమ్మ ప్రశ్నించింది.

రంగనాథం పలకలేదు. ఓపికలేని వాడిలా చూశాడు.

"బాగా అలసిపోయినట్టున్నారు. స్నానం చెయ్యండి. మీకు ఇష్టం అని బంగాళాదుంపలు వేయించి, మజ్జిగ పులుసు పెట్టాను." అన్నది సుందరమ్మ భర్తను ప్రేమగా చూస్తూ.

రంగనాథం భార్య ముఖంలోకి దిగులుగా చూశాడు.

సుందరమ్మకు అనుమానం వచ్చింది.

"సీటు మారలేదా?"

"మారాను." నీరసంగా అన్నాడు.

"మరి అలా వున్నారేం?"

"ఎస్టాబ్లిష్‌మెంటు కాదు డిస్పాచ్ సెక్షన్‌లోకి మారాను."

సుందరమ్మ భర్తకేసి వెర్రిదానిలాచూసింది.

"నేను అనుకుంటూనే వున్నా నీ ముఖానికి అంతకంటే...."

సుందరమ్మ పంచాంగం విప్పింది.

రంగనాథం ఉలకలేదు. పలకలేదు.

"నా రాత! నా ఖర్మ! అందుకే అన్నారు, 'పుణ్యంకొద్దీ పురుషుడు' అని."

సాధిస్తూ ఇంట్లోకీ బయటికీ పిచ్చెత్తినట్టు తిరగ సాగింది.

బాగా పొద్దుపోయింది.

రంగనాథానికి ఆకలిగా వుంది. అన్నం పెట్టమని భార్యను అడిగే ధైర్యంలేదు.

"బొచ్చులో కుంభంతోడాను. వచ్చి దొక్కపగలగొట్టుకోమని చెప్పవే!" సుందరమ్మ కూతురుతో పెద్దగానే అన్నది.

రంగనాథం మనసు చివుక్కుమంది. ఛ! వెధవ బతుకు! అనుకుంటూ చివ్వున లేచి నిల్చున్నాడు.

బయటికి వెళ్ళాలనుకున్నాడు.

బంగళాదుంపల వేపుడూ, మజ్జిగపులుసూ. కళ్ళముందు కదిలాయి.

లోపలకు నడిచాడు రంగనాథం.